

Charles Vlaeminck

Geboren op 14-01-1882 te Wichelen

Overleden op 18-03-1956 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Wat gij zijt, dat was ik... wat ik ben, dat wordt gij.

Bidden we voor de zielerust CHARLES VLAEMINCK

echtgenoot van
COLETA DUQUET

geboren te Wichelen, de 14 januari 1882 en overleden te Uitbergen, de 18 maart 1956, versterkt door de genademiddelen der H. Kerk.

Lid van de Confrerie van het H. Hart.

Wij, zijne kinderen, gevoelen een schrijnend leed om zijn heengaan; maar toch is het niet louter droefheid die ons hart vervuld. Naast de wrange smart is ook de troost van dit benadigd leven, dat in kommer en zorgen voorbijging. Gingen twee zijner kinderen hem voor in de eeuwigheid, de overlevenden hebben hem alles te danken. In ons treurend hart bloeit een stille dankbaarheid jegens God, die ons zulke vader gaf.

Gans zijn leven kan samengevat worden in deze twee woorden: werken en zorgen voor vrouw en huisgezin.

Kan men ooit voldoende beseffen wat de opvoeding van zeven kinderen vraagt aan een gevoelig en minnend hart? Maar waar de ziel bewogen wordt door een ideaal kunnen geen offers te moeilijk zijn. "Waar liefde is, bestaat geen last, en is er last dan wordt die beminnelijk."

H. Aug.

Gedurende vele jaren trok Charles moedig op met de knapzak op de schouders naar Frankrijk, en na de volbrachte taak keerde hij lustig terug met de overtuiging vrouw en kinderen gelukkig te hebben gemaakt.

Ik ben ziek geworden, en geen menselijke zorgen konden baten. Maar de Heer, die ik in de wederwaardigheden van het leven had verlaten doch nooit vergeten, kwam mij ter hulp op het bed mijner smarten: "O Heer! bij U heb ik troost en sterkte gevonden."

H. Aug.

Mijn liefste vrouw, gaarne had ik met u nog enige jaren in stil huiselijk leven gesleten. God beschikte er anders over. Zijn H. Wil geschiede.

Van harte dank om uw gulle goedheid en uw grondige liefde. Dit troostwoord zeg ik u: de dood is geen scheiding, maar slechts een afwezigheid van korten duur gevolgd van het eeuwig weêrzien in het land der eeuwige zaligheid.

Mijn dierbare kinderen en kleinkinderen, voor wie ik alles veil had, en die ik met hartzeer verlaat, mijn gelukkigste stonden sleet ik in de gezellige familiekring die ik zo innig liefhad. Wat gij samen met moeder voor mij gedaan hebt, dat weet God alleen die alles ziet en weet. Hij alleen kan er u voor belonen.

Blijft altijd eendrachtig onder elkander, weest de troost van onze goede moeder; hebt haar nu dubbel lief om haar droefheid enigzins te lenigen, en vergeet mij niet in uw gebeden. Dit alleen weze het bewijs van uw blijvende liefde en dankbaarheid.

Gij bijzonder, mijne liefste kleinkinderen, die mij zozeer lief hadt, blijf mij indachtig in uw H. Communieën en gebeden.

Uw gebeden zijn een ware lavenis voor de ziel van onze duurbare overledene.

Wij danken U daarvoor van harte,

de familiën VLAEMINCK
en DUQUET.

Drukkerij Hubert D'hooge-Bontinck, Overmere tel. 271